

den Forbring, at det bliver paa en grundig Undersøgelse baade af de statsøconomiske og tekniske Spørgsmaal, som derved komme i Betragtning, hvilken ikke er foregaaet her, og da der desuden her er Tale om en Garanti af Staten, saa at altsaa Statskassen er directe interesseret i Sagen, saa bør man ikke indlade sig paa saadanne luftige Forsøg, som maaskee ikke engang tilsigte en Realisation. Skulde de komme til Realisation efter det Lovforslag, der her foreligger, saa vilde jeg ansee det for det Uheldigste af det Hele.

Krigs- og Marineministeren: Jeg kan forstaae, at man, dengang da Lovforslaget om Anlæg og Drift af en nordvestjællandsk Jernbane i sin Tid første Gang forelaa til Behandling her i Thinget, udtalte sig imod det, og at man nærede Betænkelighed ved at paalægge Staten den Risiko, som var forbunden med at give en Rentegaranti for en saadan Jernbane. Jeg betragtede selv som Medlem af Landstinget i sin Tid Sagen fra dette Synspunkt; jeg havde Betænkeligheder ved den, og jeg stemte derfor imod det Lovforslag, som senere blev til Lov under 26de Februar 1869. Men det forekommer mig, at man nu maa betragte Sagen paa en noget anden Maade, efterat engang den nævnte Lov er udkommen. Ved Loven af 26de Februar 1869 er der givet en stor Deel af Sjællands Behøere Udsigt til at kunne faae en Jernbane, som ender ved Kallundborg. Den naturligste Maade, hvorpaa disse Forventninger kunne bringes til Opfyldelse, er efter min Formening den, at der bliver bygget en Jernbane fra Roeskilde over Holbæk til Kallundborg. Men det er tillige klart, at, hvis en saadan Bane skal bygges, saa vil ingen Anden kunne gjøre det end det sjællandske Jernbaneselskab. Man kan ikke vente, at noget andet privat Selskab vil danne sig for at bygge en Jernbane fra Roeskilde til Kallundborg, thi et saadant Selskab vilde komme i et Afhængighedsforhold overfor det sjællandske Jernbaneselskab, som vilde blive aldeles utaalneligt. Der er jo derfor ogsaa fra flere Sider skeet Henvendelser til det sjællandske Jernbaneselskab om at paatage sig Bygningen af en saadan Bane, men disse

Henvendelser have ikke mødt nogen velvillig Modtagelse fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side, naagtet det dog maatte synes indlysende, at det vilde være fordelagtigt for det sjællandske Jernbaneselskab tillige at komme bort fra den Bane, som det havde paataget sig at bygge paa Falster. Det sjællandske Jernbaneselskabs Menarbestyrelse forkastede et Forslag, som var stillet af et Selskab, der havde dannet sig paa Lolland i den Hensigt at bygge en Jernbane der. Det fremkom derimod senere selv med et Forslag til en anden Overeenskomst, som dog ikke kunde vinde Regjeringens Bifald, fordi denne Overeenskomst ikke vilde være i Overeensstemmelse med Aftrykkene i Lovene af 26de Februar 1869 og 21de Juni 1867. Jeg var dengang Indenrigsminister, og jeg fandt det da hensigtsmæssigt og rigtigst endnu engang at henstille det oprindelige Forslag til det sjællandske Jernbaneselskabs Overveelse og Prøvelse. Jeg forlangte derfor i Genhold til Statutterne gennem den kongelige Jernbanecommissarius, at Spørgsmaalet skulde forelægges for en i dette Diemed sammenkaldt Generalforsamling. Det vil imidlertid være i ærede Medlemmers Erindring, at det omtalte Forslag ogsaa blev forkastet af Generalforsamlingen, ligesom det tidligere var blevet forkastet af Menarbestyrelsen. Det er jo ganske vist endnu muligt, at det sjællandske Jernbaneselskab kan faae ifinde senere at bygge den paagjældende Bane fra Roeskilde til Kallundborg, og man kan jo maaskee mene, at man bør herolige sig ved, hvad der saaledes staaer i en, som man troer, rimelig Udsigt. Da det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling den 30te Marts d. N. forkastede Forslaget til en Overeenskomst om en Ombygning af Falsterbanen med Nordvestbanen, fandt jeg mig heller ikke foranlediget til selv at indbringe noget Forslag om en Forandring i Loven af 26de Februar 1869, og det baade, fordi Rigsdagssessionen allerede dengang var saa langt fremrykket, og fordi der, som jeg har udtalt i det andet Thing, og som den ærede Landstingsmand, der nys havde Ordet, meget rigtig har omtalt, manglede de nødvendige Forarbejder; derfor, jeg vilde ikke som Indenrigsminister forelægge et Lovforslag, som